

forslag ikke bliver andet; end hvad Regeringen havde tilfattet at gøre det til, en Handelsplads, saaledes at det kun er tomme Ord, naar det siges, at den faar Købstadsret.

Formanden: Idet jeg giver Ordet til den ærede Ordfører for Underændringsforslaget til det nys omtalte Ændringsforslag, skal jeg tillade mig at bemærke, at dette Underændringsforslag efter Forslagsstilleren's Mening er at forstaa saaledes, at Ændringsforslaget suppleres ved det i Underændringsforslaget foreslaaede, saaledes at der ved dette's Vedtagelse i Ændringsforslaget foruden Forslagene til §§ 3 og 6 tillige bliver at optage Ændringsforslaget til § 1 og en ny Paragraf efter § 7.

Govs: Idet jeg med Hensyn til de stillede Ændringsforslag ganske henholder mig til, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Koch) nys har udtalt, skal jeg med Hensyn til det Underændringsforslag, der er stillet dertil, bemærke følgende. Det er udtrykt klart i Lovforslaget selv, som det foreligger, at det ikke er fuldstændigt; det kræver en Fuldstændiggørelse, som det i sin § 3 paa et Punkt henviser til en Vedtægt, der stadfæstes af Indenrigsministeren, og i § 7 bestemmes det, at Overgangen til den ny kommunale Forvaltning skal ordnes af Indenrigsministeren. Den Ufuldstændighed, som Lovforslaget saaledes vedkender sig, bliver, som det bemærkedes af den ærede sidste Taler, ikke fjernet ved det af ham omtalte Forslag, men vi slutte Besøjslen til at fuldstændiggøre Lovforslaget fra den administrative Nødvendighed til Lovgivningsmagten, idet det har forekommet os uheldigt, at et Spørgsmaal, som hører under Lovgivningsmagten, delegeres til den administrative Nødvendighed til at træffe Afgørelse om. Men for det Tilfælde, at dette Forslag vedtages, have Forslagsstillerne til Underændringsforslaget fundet, at Ændringsforslaget trænger til et Tillæg. Thi dersom det vedtages uden dette Tillæg, spørge vi, hvad vil saa Stillingen blive? Naar der staar i den første Paragraf af Lovforslaget, at Esbjerg bliver Købstad fra den 1ste Januar 1898, og der saa i en senere Paragraf efter Ændringsforslagets Vedtagelse siges, at en særlig Lov skal tilvejebringes om forskellige Forhold, som gribe ind i denne Overgang, og som betinge, at Overgangen kan blive virkelig og ikke, som den ærede Ordfører nylig sagde, et Navn — hvorledes vil saa Stillingen blive, hvis man vedtager dette uden Tillæg? Den Mulighed vil da indtræde, at fra 1ste Januar 1898 staar

Esbjerg som Købstad ifølge Lovens, men at disse nødvendige, supplerende Love ikke ere tilvejebragte, og det Spørgsmaal vil da opstaa: Hvorledes bliver Stillingen til alle disse Forhold under denne Forudsætning? Den kunde kun blive en af tre: Enten blev det den, at for alle disse Overgangsforhold vedbleve de landkommunale Bestemmelser at gælde, eller den, at de købstadkommunale Bestemmelser straks traadte i Kraft ulempe, eller endelig, for saa vidt det var muligt — og i visse Tilfælde var det muligt — den, at begge Bestemmelser paa en Gang kom til Anvendelse paa Esbjerg Kommune. Det første, at Esbjerg skulde blive staaende under de landkommunale Bestemmelser med Hensyn til alle disse Forhold, tror jeg nu ikke vilde være den rigtige Fortolkning, thi det vilde føre til den Urimelighed, at Esbjerg Kommune fik alle Fordelene ved at blive Købstad, men ikke de dermed i Lovgivningen forbundne Ulemper eller mindre gode Sider, thi det er jo en given Sag, at der ogsaa er adskillige af den Slags forbundet med at blive Købstad. Den anden Mulighed, at de købstadkommunale Bestemmelser uden Vempele kom til Anvendelse, saa længe ikke den lempende Overgangslov var tilvejebragt, vilde være meget uheldig i enhver Henseende for Esbjerg Købstad, idet disse nødvendige Vempele, som den ærede Ordfører for Ændringsforslaget (Koch) omtalte, i flere Retninger ikke vilde være tilvejebragte, og altsaa de købstadkommunale Byrder i deres fulde Styrighed, trods de mange rimelige Vempele, der burde indtræde, vilde blive bragte i Anvendelse. — Og endelig det tredje, at paa visse Omraader begge Bestemmelser, baade de landkommunale og de købstadkommunale Bestemmelser, kom til Anvendelse, vilde jo være det alleruheldigste for Esbjerg Kommune. Det vilde blive Tilfældet efter al Sandsynlighed paa et Omraade, nemlig med Hensyn til de paa de til Kommunen hørende faste Ejendomme hvilende Statskatter, der baade vilde komme til at ydes som Landkat og desuden som Bykat, naar Esbjerg betragtedes som Købstadkommune. Det forekommer os derfor, at der med Nødvendighed maa gives et Tillæg til dette Ændringsforslag, nemlig at Lovens Krafttræden betinges af, at denne særlige Lov angaaende Overgangsforholdene er tilvejebragt. Det er dertil, vort Underændringsforslag figter, idet det gaar ud paa, at Bestemmelsen i § 1 om Lovens Krafttræden 1ste Januar 1898 udgaar, og at der i Stedet for den sættes en ny Paragraf, som siger, at Loven træder i Kraft, naar den særlige Lov, som omtales i Ændrings-